

СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ГРУЗИНСЬКІ ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ: МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

П. Є. Сафонов, студент
В. М. Шульга, к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

Сталий розвиток є загальною концепцією, що проголошує необхідність встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб і захистом інтересів майбутніх поколінь, враховуючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі. Метою концепції є розвиток, що відповідає потребам теперішнього часу і забезпечує майбутнім поколінням можливість задовольняти їхні власні потреби.

Сталий розвиток передбачає підвищення добробуту усього населення планети без істотного збільшення масштабів використання природних ресурсів. Формування сталого способу життя передбачає комплексний підхід до діяльності у трьох напрямках, а саме: економічне зростання, збереження природних ресурсів і охорона навколишнього середовища та соціальний розвиток. Сталий розвиток полягає у дотриманні балансу між потребами (планами) і ресурсами, необхідними для їх задоволення. Провідним фактором, завдяки якому можна забезпечити сталий розвиток, за висновками ООН, є економічне зростання. Проте воно, на думку дослідників, має бути менш матеріало- і енергомістким.

Специфікою фінансової політики сталого розвитку є те, що:

- сталий розвиток потребує інвестицій, які не скоро дадуть віддачу, водночас, фінансові ринки зацікавлені в інвестиціях зі швидкою віддачею;
- сталий розвиток потребує великих інвестицій у країни, що розвиваються;
- сталий розвиток спрямований у майбутнє, а фінансові ринки абсолютно ігнорують майбутнє.

Аналіз макроекономічних показників з позиції сукупного попиту і сукупної пропозиції найбільш точно відповідає основам економічної теорії. За

умов системної трансформації економіки України дослідження особливостей сукупного попиту і сукупної пропозиції сприятиме формуванню несуперечливої системи макроекономічних категорій, що, в свою чергу, дасть можливість у практичній діяльності формувати економічну політику, яка вплине на зростання ефективності національної економіки.

Концепція сталого розвитку передбачає новий підхід до вирішення проблем світового та державного устрою, який потребує суттєвих змін у всіх сферах суспільного життя і, насамперед, у сфері державного управління. Сталий розвиток висуває на порядок денний усіх країн, у тому числі й України, проблеми, пов'язані з віднайденням балансу між необхідністю глобального управління та збереженням державного суверенітету, пошуком ефективних методів вирішення глобальних і локальних питань, визначенням ефективного політичного ладу та системи державного управління. Особливе місце у процесі формування концепції сталого розвитку займає її інформаційна складова, яка впливає на якість управлінських рішень щодо забезпечення переходу території/регіону/країни до сталого розвитку.

Майже всі країни Східного партнерства засвідчили тенденцію до посилення співробітництва з ЄС в екологічній сфері.

У Києві незалежні експерти представили результати Другої оцінки екологічних реформ 6 країн Східного партнерства. Друга оцінка екологічних реформ в країнах Східного партнерства (Азербайджан, Білорусь, Вірменія, Грузія, Молдова та Україна) засвідчила загальну тенденцію майже в усіх країнах-партнерах до посилення співробітництва з ЄС в екологічній сфері. Так, зокрема Україна поліпшила цей показник до 70% порівняно з попередньою оцінкою 2011 року (63,3%). Результати дослідження належного екологічного врядування в контексті європейської інтеграції презентували 17 жовтня в інформаційному агентстві «Укрінформ» під час публічної дискусії «Друга оцінка екологічних реформ у країнах Східного партнерства: погляд громадськості». Захід проведений Всеукраїнською екологічною громадською організацією «МАМА-86» під егідою Форуму громадянського суспільства

Східного партнерства за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». Оцінка підготовлена експертами регіону при координації ВЕГО «МАМА-86» в рамках проекту «Зміцнення потенціалу Національних платформ Форуму громадянського суспільства Східного Партнерства», що фінансується ЄС.

Перспективи оновлення соціально-економічного розвитку України визначаються реаліями сьогодення: економічною політикою держави, її нормативно-правовим забезпеченням, стабільністю політичної ситуації, рівнем життя населення тощо. Сучасний стан вітчизняної економіки характеризують ознаки затяжної економічної кризи, які поєднують у собі як закономірні, первинного походження кризові явища: падіння обсягів виробництва, деградація господарської структури, втрата ринків збуту здебільшого обробної промисловості і відповідно звуження ринку продукції високотехнічних виробництв, так і наслідкові кризові явища похідного характеру, зокрема: фінансова нестабільність, недостатня активність інвестиційних процесів, скорочення податкової бази, нарощення внутрішнього та зовнішнього державного боргу тощо.

Останні роки грузинський ринок капіталів зазнав суттєві зміни. У країні склалася основа для довгострокового сталого розвитку ринку і досягнуто перші неабиякі успіхи. Основними рисами цих змін, які мають Грузію одне з чільних місць серед країн із так званими «виникаючими ринками» капіталів, є: - різке зростання обсягів іноземних портфельних інвестицій у грузинські цінних паперів; - отримання Грузією міжнародного кредитного рейтингу і вихід країни ринку міжнародних комерційних запозичень; - розпочатий вихід грузинських компаній, і регіонів на фінансові ринки із залучення довгострокових фінансових ресурсів; - початок формування механізмів внутрішніх колективних інвестицій.

Всі ці зміни дозволяють, спираючись на досвід інших країн, очікувати сталий розвиток грузинського ринку і високу активність у ньому іноземних інвесторів, що, безумовно, має істотно допомогти економіці Грузії період його початку довгостроковому зростанню.